

Tekst: Lucas 3: 21-22

Thema: Hier beneden is het wél!

<p>Verwelkoming Intochtslied: Psalm 98: 3 Bemoediging</p> <p>v: Onze hulp is de Naam van de Eeuwige a: IK ZAL ER ZIJN IS ZIJN NAAM v: die hemel en aarde gemaakt heeft a: GOD, ALFA EN OMEGA v. Die ons kent en weet wat ons bezielt a: HIJ LEIDT ONS OP RECHTE WEGEN v: Hij laat niet varen het werk dat Zijn hand is begonnen a: ONZE BEHOEDER EN BEWAARDER. AMEN</p> <p>Groet Psalm 98: 4 Gebed om ontferming Glorialied: Eer aan God de Vader, Heer van alle tijden (GotZ 39)</p> <p>Eer aan God de Vader, Heer van alle tijden. Eer aan de Schepper van hemel, zee en aard. Uw naam moet geprezen, U wilt steeds bevrijden. Daarom bent U ons loflied altijd waard.</p> <p>Eer aan God almachtig, boven elk verheven: U alleen scheidt leven, en licht na elke nacht. Groter dan wij mensen, groter dan ons leven, sterker dan dood: de liefde is uw kracht.</p> <p>Liefde kwam op aarde, uw naam moet geprezen! In Hem stond te lezen hoe groot uw liefde is! Mens onder de mensen, Lam van God onschuldig, draagt onze schuld omdat Hij Jezus is.</p> <p>Jezus, onze broeder, laat uw Geest ons leiden en de wereld wijden tot ruimte voor uw feest. Eer aan God de Vader, eer aan Jezus Christus, eer aan de Geest, nu en in eeuwigheid!</p> <p>Inleiding op het thema</p>	<p>Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw</p> <p>Nu gaan de bloemen nog dood, nu gaat de zon nog onder. En geen mens kan zonder water en zonder brood.</p> <p>Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw, de hemel en de aarde. Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw, de hemel en de aarde.</p> <p>Nu ben je soms nog alleen. Nu moet je soms nog huilen. En als je weg wilt schuilen kun je haast nergens heen.</p> <p>Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw, de hemel en de aarde. Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw, de hemel en de aarde.</p> <p>Bernetsjerke Gebed Lezing uit het OT: Jesaja 40: 1-11 Gezang 160: 1,2 Lezing uit het NT: Lucas 3: 15-22 Gezang 249: 2 Preek: Hier beneden is het wél! Gezang 288: 1,2,8 Dankgebed, stilte en het onze Vader. Collecten Gezang 297: 1,2 Zegen Gezang 456: 3</p>
--	---

Inleiding op het thema

Ik neem je mee naar een vast ritueel in mijn kinderjaren.

Dat was op de zaterdagavond.

Dan moesten wij als kinderen alle drie in bad.

Dat had met de zondag te maken, want dan moesten we toch wel schoon voor de dag komen.

Maar in ieder geval moesten we alle drie dat bad in.

En dat ging om de beurt ... in hetzelfde water.

Dus je kunt je vast wel voorstellen, dat we alle drie graag als eerste dat bad in wilden. Dan had je

tenminste schoon en warm water met veel schuim.

Maar, o wee, als je de laatste was.

Dan was niet alleen dat schuim weg, maar dan was het water al behoorlijk koud geworden en op dat water dreef ook nog eens zo'n vies, vettig laagje.

Dat zag er echt goor uit en als je dat met je hand opzij schoof dan schoven die vieze laagjes over elkaar heen en dan zag je van die witte rimpels op het water liggen.

En daar moest je dan in.

Echt ranzig.

Als je de laatste was, dan zat je er ook niet zo lang in en daarna spoelde je je heel goed af, want dat vieze laagje bleef ook nog eens aan je huid plakken.

Nou, waarom vertel ik dit nou allemaal?

Het gaat vanmorgen over de doop van de Here Jezus in de Jordaan.

Hij gaat tussen al die andere mensen staan en gaat ook dat water in om zich te laten dopen.

En eigenlijk is dat heel vreemd.

Want waarom laten al die mensen zich dopen?

Om gewassen te worden.

Johannes de Doper heeft dat gezegd: *Mensen, er moet verandering in jullie leven komen. Jullie zonden moeten afgewassen worden. Daarom moeten jullie je laten dopen.*

En de mensen geloofden dat en zij kwamen naar Johannes om zich te laten dopen. Ze wilden graag dat hun zonden werden afgewassen.

Maar dan komt Jezus naar Johannes toe en Hij laat zich ook dopen.

Moet Jezus dan ook gewassen worden?

Maar Hij heeft geen zonden gedaan. Hij is zonder zonde.

En waarom gaat Hij dat water in?

Om onze zonden op zich te nemen.

Dan moet je weer even aan dat vieze badwater denken. Als je daar uitstapt dan zit die viezigheid op je huid.

Dat gebeurt eigenlijk ook bij Jezus.

Hij stapt dat vieze water in, waarin al zo veel mensen zijn gewassen.

En die viezigheid, die drijft op het water. Alle zonden van de mensen. Ook mijn zonden en ook jouw zonden drijven daar op het water.

En Jezus gaat daarin en dan neemt Hij al die zonden op zich.

Die draagt Hij weg.

Die neemt Hij mee naar het kruis om daar voor onze zonden te betalen.

Daarom kwam Jezus naar ons toe.

Daarom kwam Hij naar beneden.

Om het hier goed te maken.

Hier op deze aarde.

Om hier een begin te maken van de vernieuwing.

Hier beneden, daar is Gods werk op gericht.

Hier beneden is het wél!

Preek

Beste mensen,

Het thema is een reactie op een oud lied.
Misschien kent u het wel.

't Oog omhoog, het hart naar boven,
hier beneden is het niet!
't Ware leven, lieven, loven
is maar, waar men Jezus ziet.
Wat men hoort of ziet op aard'
is ons kost'lijk hart niet waard;
wil men leven, lieven, loven:
't oog omhoog, het hart naar boven!

Ik weet niet, wat u van zo'n lied vind, maar bij mij roept dat wel wat vragen op.

Wat men hoort of ziet op aard'
is ons kost'lijk hart niet waard.

Is dat zo?

Gebeuren er op aarde dan alleen maar goddeloze dingen?

Dat dacht ik toch niet.

Neem alleen al feit dat Jezus op deze aarde kwam en hier alles volbracht heeft.

Hij is de geliefde Zoon, die God stuurt om zijn werk hier op aarde te doen.

En zijn werk gaat nog steeds door.

Door mensen heen en door u, jou en mij heen.

Dus ik kijk echt niet alleen omhoog en ik kan het ook niet mee zeggen: *Hier beneden is het niet.*

Het is voor mij juist het tegenovergestelde: hier beneden is het wél!

En hier beneden staan grote dingen te gebeuren.

O zeker, hier beneden gebeuren ook verschrikkelijke dingen.

Het nieuwe jaar is amper begonnen en we worden opgeschrikt door een brand in een woning waarbij kinderen zijn omgekomen en in Mali zijn burgers gedood in de strijd tussen het leger en islamitische groeperingen. En dan was er weer zo'n vreselijk bericht over een jongen die op een school in Amerika om zich heen schoot.

Dat is er ook.

Hier beneden is het lang niet altijd koek en ei.

Hier beneden is het echt niet alles.

Of beter gezegd: hier beneden is het nu nog niet alles.

Nu nog niet.

Want het gaat veranderen.

Moet je eens kijken, wat er gebeurt bij de doop van Jezus.
Die duif.
Dan komt de Heilige Geest als duif naar beneden.

Dat staat er niet zo maar.
Dat betekent iets!

De duif.
Het symbool voor de vrede.
Maar ook het teken van de hoop.

Denk maar aan Noach, als hij de duif laat vliegen en als die na verloop van tijd weer terug komt met een groen takje in de snavel.
Dan is dat takje na die zondvloed van grote betekenis.
Na die alles verwoestende zondvloed komt er toch weer groen en begint die aarde weer te leven.
Daarom is de duif ook teken van de hoop.

Lucas laat dat nog beter uit de verf komen, als je kijkt naar wat daaraan voorafgaat.
En dan kijk ik naar die verzen, waar het gaat over Herodes. Je weet wel, die man die al heel wat op zijn geweten heeft. Als zijn naam wordt genoemd dan belooft dat weinig goeds.

Dat zie je ook hier, want als Johannes de Doper hem aanspreekt op zijn doen en laten, dan is meneer H. zo op zijn teentjes getrapt, dat hij Johannes laat arresteren en in de gevangenis laat zetten.

Als je dat zo leest, dan kan ik mij voorstellen, dat je dan toch even je wenkbrauwen fronst. Want die volgorde klopt toch niet? Jezus was toch door zijn neef Johannes de Doper gedoopt. Kijk maar naar de andere evangelisten: Matteüs, Marcus en Johannes. Die hebben alle drie een andere volgorde en die hebben het er heel duidelijk staan, dat Jezus door Johannes gedoopt is. Johannes sputterde zelfs nog tegen, toen hij Jezus moest dopen: *Moet ik U dopen. Maar dat is de omgekeerde wereld. Ik moet door U gedoopt worden!*

Hier in Lucas is dat wel wat anders.
Als je niet beter wist, dan zou je zelfs kunnen denken, dat Jezus door iemand anders is gedoopt, want ja, Johannes zit op dat moment in de gevangenis. Dan kun je moeilijk dopen.

De vraag is natuurlijk, waarom Lucas het in deze volgorde zet.
En dan kan ik twee redenen bedenken, waarom hij dat zo gedaan heeft.

In de eerste plaats geeft Lucas hier een duidelijke markering aan.
Bij de doop van Jezus begint eigenlijk officieel zijn taak als messias. Dat was hij daarvoor natuurlijk ook al. Maar nu wordt Hij officieel aangesteld. Hij is de Zoon van God, de geliefde, in Hem vindt God vreugde.
En als de Geest als een duif op Hem neerdaalt, dan is Jezus ook de persoon, die zal dopen met vuur en met de Heilige Geest.

Juist bij dat begin laat Lucas de spotlight helemaal op Jezus vallen. Johannes wordt hier niet eens genoemd. Hij verdwijnt op de achtergrond. Het gaat alleen om Jezus en om Zijn doop. Om Zijn

aanstelling.

Dat wordt ook nog eens geaccentueerd door wat daarop volgt. Want na vers 22 volgt niet gelijk het gedeelte over de verzoeken in de woestijn. Dat komt in hoofdstuk 4. Maar na vers 22 volgt in Lucas het geslachtsregister van de Here Jezus. Dan wordt de doopceel gelicht van de zojuist aangestelde messias.

Dat is de eerste reden. Het gaat Lucas om Hem die gekomen is om redding te brengen.

De tweede reden heeft te maken waar we het net over hadden. De doop van Jezus en dan die duif als teken van hoop tegen een donkere achtergrond. En die donkere achtergrond wordt dan concreet gemaakt door meneer H. en door wat hij met neef Johannes heeft gedaan.

Maar dat is natuurlijk niet het enige wat het in deze wereld zo donker maakt. Je mag daarbij ook denken aan de nare dingen die nu gebeuren. Ik heb er zojuist een paar genoemd en dat is nog maar een topje van de ijsberg. Maar dat hoort er allemaal bij.

En dan moet je eens kijken wat Lucas doet. In die moeiten en die zorgen laat hij het licht vallen op onze Redder.

Lucas zegt er als het ware bij: *Moet je eens kijken wat onze Redder doet. Hij laat zich dopen. Hij stapt dat water in, waar het hele volk zich in heeft laten dopen. Dat vieze water. Hij gaat daarin voor u, jou en mij. Hij gaat daarin om onze zonden op zich te nemen en om daarvoor te betalen. Zie je dat? Heb je in de gaten wat hier gebeurt?*

En dan ook nog eens die duif en die stem uit de hemel.

Met andere woorden: Hier gebeurt iets heel bijzonders. Hier breken de Vader en de Zoon en de Heilige Geest onze wereld binnen. Nu gaat het echte werk beginnen. De oorzaak van al die ellende wordt opgepakt en aangepakt. En die oorzaak is onze zonden.

Dat is me toch een boodschap, zeg.

Lang geleden heeft Jesaja het al mogen zeggen: Ziehier jullie God. Hij komt met kracht en Hij zal redding brengen.

Maar dat kun je hier ook zeggen: Mensen, ziehier jullie God. Hij is gekomen. De redder van de wereld. Gekomen om het verlorene te zoeken en om hoop te brengen in een wereld verloren in schuld.

Ik moet weer denken aan dat lied: *'t Oog omhoog en 't hart naar boven. Hier beneden is het niet.*

Maar dat doet God niet. Gelukkig niet!

God laat juist het tegenovergestelde horen: Hier beneden is het wél!

Hij daalt juist neer om zijn kapot gemaakte schepping te herstellen.

Hij komt naar ons toe om alle dingen nieuw te maken.

En bij dat nieuw moet je niet denken aan een compleet nieuwe aarde en een totaal andere planeet of zo. Nee, God maakt het hier als nieuw. Deze aarde wordt vernieuwd en het paradijs wordt hersteld.

Dat gaat hier gebeuren en daar heeft God al een indrukwekkend begin mee gemaakt bij de doop van de Zoon van God.

De Zoon, die door de Vader wordt aangesteld: Jij bent Mijn geliefde.

En die door de Heilige Geest de woestijn in wordt geleid om de dood en de duivel te verslaan en om te betalen voor onze zonden.
Want hier beneden is het wél.

Lieve mensen, we worden nergens in de Bijbel opgeroepen om te vluchten uit deze wereld en om alleen maar naar boven te kijken.

Ja ik weet wel, er staat ook in de Bijbel: *Bedenk dan de dingen die boven zijn, waar Christus is.*

Maar dat is wat anders dan wereldmijding.

Bedenk dan de dingen die boven zijn, dat betekent: Laat je in alles leiden door Christus. Volg Hem na.

En als je Hem volgt dan ga je net als Hij deze wereld in.

Dan zoek je de mensen op die hulp nodig hebben.

Dan zet je je in om te helpen in de nood en om te troosten in verdriet.

Zijn daarmee de problemen opgelost?

Nee, dat niet.

Maar die dingen, die wij hier mogen doen, staan wel in het licht van Hem die ons inschakelt om mee te werken aan de komst van Zijn rijk.

Die werken staan wel in het toekomstperspectief van wat er staat te gebeuren als het opnieuw klinkt: Ziehier jullie God. Hij komt met kracht. Nu gaat het gebeuren.

Ja, hier gaat het gebeuren.

Hier beneden is het wél.

Hier, waar Jezus werd gedoopt, waar de Heilige Geest als duif op Jezus neerdaalde en waar de stem van de Vader heeft geklonken.

Dat is een hoopvol begin.

En waar God aan begint, dat maakt Hij ook af.

Want Hij laat nooit, maar ook nooit los, wat Zijn hand begon!

Halluja!

Amen

Piet Hulshof, 13 januari 2013